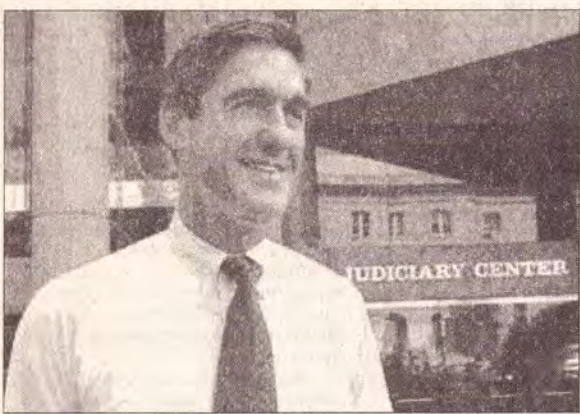

Объявлена вакансия
директора ФБР США

Роберт Муллер — будущий директор ФБР?

По инициативе президента США Джорджа Буша объявлен поиск нового директора ФБР. Ранее предполагалось, что место уволенного 22 июня Луиса Фри займет прокурор Сан-Франциско Роберт Муллер. Однако президент США Джордж Буш выразил желание рассмотреть и другие кандидатуры.

Луис Фри ушел со своего поста на два года раньше окончания официального 10-летнего срока пребывания на посту директора ФБР. Генеральный прокурор и глава Минюста США Джон Эшкрофт, курирующий работу организации, назначил заместителя Фри Томаса Пикара временно исполняющим обязанности директора ФБР. В мае Луис Фри заявил, что берет на себя всю вину за ошибки ФБР, связанные с делом американского террориста Тимоти Маквея.

“Юнайтед Пресс Интернэшнл”.

Сбежал “кибер-заключенный”

В Милане совершил побег первый в Италии “кибер-заключенный”, привнесенный к пяти годам и восьми месяцам лишения свободы. Уэлик носил на него специальный датчик, позволяющий полиции контролировать его передвижения. Ему не разрешалось покидать без разрешения властей свою квартиру, где он проживал со своей сожительницей и двумя детьми.

Предполагается, что причиной побега стала очередная семейная ссора. Между тем, городские власти не считают эксперимент удавшимся, так как электронное устройство выполняло свою функцию — предупредило полицию о побеге заключенного.

“Интерфакс”.

ДАЙДЖЕСТ

Кофи Аннан остался
Генеральным секретарем ООН

Совет Безопасности ООН подавляющим большинством голосов поддержал кандидатуру Кофи Аннана на посту Генерального секретаря ООН. Теперь Аннана осталось пройти лишь формальное голосование — за его кандидатуру должны проголосовать 189 членов ООН. Сомнений в том, что Аннан останется на второй срок не было ни у кого. Еще в марте он объявил, что намерен баллотироваться вновь, а соперников ему не нашлось.

Члены Совета Безопасности отметили достижения Аннана на посту, в частности упреждение имиджа организации и разрешение конфликта в США. Представитель этой страны в ООН даже назвал Аннана “исторической фигурой и лучшим Генеральным секретарем в истории ООН”. Особые похвалы вызвала спокойная и взвешенная позиция Аннана по традиционным острым вопросам международной политики. В частности, в ближневосточном конфликте Аннан твердо выступал за равное отношение к Израилю и Палестинской автономии, тогда как раньше Генеральная Ассамблея традиционно поддерживала палестинцев.

“Би-Би-Си”.

Гаагский суд осудил США

Гаагский международный суд постановил, что власти США нарушили правовые нормы при расследовании дела братьев Ларанд, казненных за убийство в штате Аризона. В 1982 году при попытке ограбить банк они убили одного из служащих. На суде братья Ларанд, выходя из Германии, не получили права на юридическую поддержку германского консульства. Более того, американские власти даже не сообщили немецким дипломатам о задержании преступников и обвинений против них. О произошедшем в Германии узнали лишь в 1992 году.

Американцы до сих пор продолжают настаивать на том, что суд над братьями Ларанд был справедливым. Они напоминают, что слушание апелляции по этому делу длилось целых 15 лет. Вместе с тем власти США все же принесли извинения немецкой стороне. Также в среду юристы консулства Государственного департамента США Джеймс Тессин заявил в Вашингтоне, что консульское уведомление станет неотъемлемым правом “для иностранных подданных в Соединенных Штатах”, и выразил надежду, что так будут поступать другие страны по отношению к гражданам США.

“Ассошиэтед Пресс”.

Рок-музыка
снизила надон британских коров

Британские ученые пришли к выводу, что коровам идет на пользу спокойная мелодичная музыка. Исследователи из Лестерского университета обнаружили, что после прослушивания такой музыки в течение 12 часов надон повышается на три процента. Вместе с тем, когда коровы

слушают энергичный рок, наблюдается обратная тенденция. Ободренные успехом, ученые решили распространить свои исследования на кур, чтобы определить, какая музыка способствует повышению яйценоскости.

“Би-Би-Си”.

Чиновник, работавший на Министр США,
сотрудничал с мафией

ФБР ведет следствие по делу об утечке секретной информации из Министерства юстиции США, чей стенографист передавал мафии информацию о расследованиях ФБР. В своем официальном заявлении заместитель директора ФБР Берри Маун сказал, что “ФБР ведет следствие по подозрению в несанкционированном раскрытии информации, имеющей отношение к расследованию деятельности организованных преступных группировок, человеком, работавшим в офисе Министерства юстиции США в Южном округе Нью-Йорка”.

Работник пердал Федерико Джованелли, члену Генуэзской семьи, списки членов мафии, которыми ФБР собирается предвзвешивать обвинения. Об этом ФБР информировал заключенный Энтони Капо, в прошлом боевик преступной группировки ДеСаванте, с целью сократить себе десятилетний срок за убийство.

“Нью-Йорк Дейли Ньюс”.

Татарстан отказал суркам в защите

В Татарстане из Красной книги исключены сурки. Соответствующее разрешение было получено в Министерстве экологии и природных ресурсов республики. Сейчас на территории Татарстана обитает около 20 тыс. сурков, они быстро размножаются и охранять их больше нет необходимости. Предполагается, что скоро из Красной книги исчезнут и серые куропатки, численность которых достигла почти 200 тысяч.

“Россия. Регионы”.

В Иране выпущен новый автомобиль X-7

На автомобильной выставке в столице Ирана на этой неделе представляется новый автомобиль, произведенный на местном предприятии Iran Khodro. Окончательное название нового иранского автомобиля, существующего пока лишь в шести прототипных экземплярах, пока не определено. Рабочее наименование модели X-7. Главный конструктор Iran Khodro заявил, что новый иранский автомобиль спроектирован с учетом самых последних дизайнерских разработок европейских производителей. Техническая база нового автомобиля также разработана в сотрудничестве с передовыми западными производителями. В частности, двигатель нового автомобиля собран на заводах фирмы Peugeot. Сотрудник компании напомнил, что большинство прежних иранских автомобилей производилось на базе чудовищно устаревших британских моделей 60-х годов (таких как Hillman Hunter).

“Франс-Пресс”.

БЫВАЕТ И ТАКОЕ...

Египтянка родила
мальчика весом
7,5 килограмма

23-летняя жительница Египта родила мальчика весом 7,5 килограмма. При этом сама мать составляет 118 килограмм. Роды прошли успешно, и мать (это ее первые роды), и ребенок чувствуют себя хорошо. Врачи рассказали, что рождение пришлось делать кесарев сечение, потому что плод был слишком большой. Доктор пояснил, что дети обычно достигают такого веса в шесть-семь месяцев.

В Таиланде родились
крокодилятки —
“сиамские близнецы”

В Таиланде, на крокодиловой ферме недалеко от Бангкока, родились необычные крокодилятки — “сиамские близнецы”. У них общее туловище с одним хвостом, две головы, у каждой по четыре лапки. Расстояние между двумя головами 17 сантиметров. На ферму ежедневно приезжают тысячи посетителей, чтобы посмотреть на это чудо природы.

Малазийские
учительницы обязаны
беременеть по очереди

Малазийские учительницы вынуждены беременеть по расписанию, чтобы не срывали работу в течение учебного года. Заместитель министра образования Малайзии заявил, что в каждой школе должны быть составлены графики, по которым учительницы смогут уходить в декрет. Он добавил, что графики будут составляться таким образом, чтобы время родов приходилось на школьные каникулы.

Жительница Японии
убила новорожденного
от скорняка

Жительница Японии напавала убить новорожденного от скорняка. Женщина наклонилась над кроваткой, чтобы посмотреть, приготовилась ли еда, но крышка под давлением пара неожиданно открылась и ударила ее по голове. Смерть наступила мгновенно. Все произошло так быстро, что никто не успел понять, в чем дело. Ни работницы, ни посетители ресторана не пострадали.

Дельфин заблудился
и попал в Темзу

Дельфин заблудился в Северном море и в результате попал в Темзу. Речная полиция Лондона обнаружила дельфина под мостом Blackfriars, где он весело резвился на глазах у изумленных горожан. Эксперты считают, что если бы дельфин вовремя заметили, он не вернулся бы обратно в море, но он может погибнуть. Сейчас дельфин чувствует себя отлично.

Медсестра убил
пожилого пациента
из-за лени

Британский суд вынес окончательное решение по делу медсестры, которая подозревается в убийстве престарелого пациента. Ее признали виновной и осудили на пожизненное заключение. По мнению судьи, медсестра вела женщину смертельно больной, потому что была слишком ленива и не хотела ухаживать за больной.

Санитарок в Англии
заменят роботы

Британские врачи нашли новое решение проблемы уборки отделений. Теперь работу санитарок смогут выполнять специальные роботы. Эти устройства изначально были сконструированы для работы в лабораториях, но как оказалось, они очень удобны и для уборки больниц. Умная машина может даже находить обратную дорогу после окончания работы, для того чтобы провести своего робота к зарядной станции и подзарядку аккумулятора.

ДУХОУНЫ СКАРБ

Энциклопедия “Народной воли”, выпуск № 16

Усяслаў
Чарадзеі
Ён збудаваў Сафійскі сабор

Бадай, няма ў гісторыі Беларусі больш яркай, але і разам з тым супярэчлівай і загадкавай фігуры, чым полацкі князь Усяслаў Брачыславіч. Наўрад ці былі ўладары, якія б правілі столькі часу, як ён. Князь жа Усяслаў у Полацку з 1044 па 1101 год. Летапісцы называлі яго “нядзістасым на кровапрацішце”, але ж ніхто іншы, а менавіта Усяслаў даў не проста аб умацаванні княства, а і аб развіцці рамяства, гандлю. Ён будаваў храмы, прывозіў з замежных краін кнігі. Неадна раз прывазіў Чарадзеяў.

Як сведчыць “Аповесць мінулых гадоў”, “маці ж яго нарадзіла ад чарадзеяў”. Калі маці яго нарадзіла, на галаве яго была сарочка. І сказалі вешчаныя яго маці: “Гэтую сарочку навязва на яго, няхай носьце яе да смерці”. Бацькам Усяслава быў Брачыслаў Ізяславіч, унук Ратнаслава.

Што за сарочка (калі быць больш дакладна, “язычана”) была на галаве ў князя? Алены гісторыкі да яе адносяць вялікую радзімую пляму. Другія мяркуюць, што гаворка ідзе пра звычайны кайтан. Але, вядома, трэба пагадзіцца з думкай тых, хто бачыць у “язычана” сапраўды “сарочку”. Справа ў тым, што хоць і вельмі разка, але ўсё ж дзеці могуць нараджацца з рэзэткамі зародкавай абалонкі. Яе ў даўніну лівалі чарадзеяў, не выкапалі, а звычайна навязвалі новонароджанаму на галаву, каб насіў у якасці талісmana.

Есць меркаванне, што Усяслаў Чарадзеі з’яўляўся галоўным героем старадаўняй быліны “Воля Усяслававіч”. У ёй, як і ў кожным мастацкім творы, зразумела, шмат народна-каваліцкай фантазіі, неадмагата аўтара (ці аўтараў). Але прысутнічаюць і факты, якім нельга не верыць: “сямі гадоў аддаваў яго маці перадачы вучыцца”. Усяслаў хутэй за ўсё вучыўся чытаць-пісаць.

настаўніку, які быў пры двары яго бацькі.

Падрос, паўстаў іншыя клопаты. “У дванадзіці гадоў стаў сабе Волх дружыну прыбіраць, дружыну прыбіраў тры гады”. І сабраў ажно “сем тысяч”. І меў на той час Волх Усяслававіч пяташчы гадоў. Таксама наўрад ці даўка ад рэальнасці. У такім узросце спадчынікі прастола якраз і пачыналі феўр’е заўмучваць аб будучай дзейнасці. Рана далучаліся яны і да вайсковых спраў. Да і летпіс павяярдае, што менавіта ў гэты час Усяслаў узначаліў княства: “У той жа год (мешча на ўзвзе 1044. — М.Я.) памёр Брачыслаў, сын Ізяслава, унук Уладзіміра, бацька Усяслава, і Усяслаў, сын яго, сеў на яго стале” (г.зн. заняў прастол. — М.Я.). Нягэжака падлічыць, што Усяслаў сапраўды споўніўся пяташчы гадоў ці было несама каля тагата.

І хоць ёсць сведчанне аб вайднічым жыцці, вядома, і іншае: з першых крокаў на чале княства ён пачаў будаваць і духоўным жыццём людзей. Меркаваць так можна, на жаль, не паводле летапісцаў, якія аб гэтым маўчаць, а зяртаючыся да дакументаў пазнейшага часу, у якіх гаворыцца аб сувязях полацкай зямлі з суседнімі княствамі. Слава пра Полацк пайшла далёка, за моры-акіны, калі Усяслаў пабудаваў Сафійскі сабор. Палацкі пераказ даў талісmana, бо толькі дзе ў Кіеве і Ноўгарадзе. Дарчы, візантыйскія майстры, завяршыўшы работу ў Ноўгарадзе, прыехалі ў Полацк. Пастараліся і мастакі, аздобіўшы сцены цудоўнымі фрэскамі. Пабудаваў Сафійскага сабора Усяслаў Брачыславіч не толькі даказаў, што Полацк на роўных з Кіевам і Ноўгарадам. Дбаў новы князь і пра пашырэнне культуры, асветніцтва, а гэтыя заданні на той час пасляхаваліся перадаваць.

Спаўтак, паколькі дзейніча дамоўленасць аб міры, да якой прыйшлі кіеўскі князь Ізяслаў і полацкі Брачыслаў, Усяслаў прытрымліваўся яго. Калі паліўнем зямля кіеўскага княства пачалі пагражаць стэпавыя каўчунскі торкі, ён адгукнуўся на прапанову Ізяслававіча дзейнічаць сумесна. Праўда, на тое магла быць і іншая, больш практычная прычына.

На думку М.Ермаловіча, Усяслаў, які даў аб умацаванні і пашырэнні граніч свайго княства, разлічваў, што Ізяслававіч, у сваю чаргу, пасля смерці смаленскага князя Ігара, дапаможа яму авалодаць гарадамі Компося і Оршай. Магчыма, хоць у крыніцах такіх звестак няма.

Торкаў разграмілі лёгка. Па сутнасці, і бою не было. Убываўшы пера сабой вялікае войска, яны разбіліся. З гэтай моманту і пачалася будава бітва, працягнуўшыся ўвесь дзень, і ўрэшце перамагла Ізяслававіч.

Ніхто не перамог у бітве — ні Ізяслававіч, ні Усяслаў. Пацннуўшы горка трупы, праціўнікі вырашылі раздзяліцца. Усяслаў вяртаўся ў Полацк, а Ізяслававіч сціў Ізяслававіча спяшаўся ў бок Смаленска і спыніўся недалёка ад Оршы, 10 ліпеня таго ж года Ізяслававіч напавалаў ад хітрыкаў, ішоў

насперак сумненню, мяркуючы, што на першым плане павінны заставаліся інтарэсы княства. Распачаўся ў такіх выпадках звычайна больш даверлівы.

Усяслаў даўно збіраўся выбіць з Новагарадка кіеўскую дружыну, якая была для яго, як тое бязьмя на воку. Праўда, хоць князь інакш быў быў і не выступалі супраць Полацкага княства, але і спакійна жыць не давалі. Пры лобным зручым для іх выпадку можна было чакаць нападу. Усяслаў не спяшаўся, дак не шчыну. На дапамогу псканічанам паспешаў ноўгарадскі князь Мсціслаў. Пакінуў Усяслаў абарону ў спакое і вайком кіннуўся на новага ворага. Бітва, што адбылася на рацэ Чарэсе, не прынесла наўгарадцам поспеху. Сам Мсціслаў, праўда, з часткай войу уратаваўся, уцеў у Кіеў. Астатнія — хто загінуў, а хто трапіў у палон.

Не да Пскова цяпер было Усяславу, пра Мсціслава ўсё забыў не мог. Наступным голам узяць рацэ заўмучыў аб будучай дзейнасці. Рана далучаліся яны і да вайсковых спраў. Да і летпіс павяярдае, што менавіта ў гэты час Усяслаў узначаліў княства: “У той жа год (мешча на ўзвзе 1044. — М.Я.) памёр Брачыслаў, сын Ізяслава, унук Уладзіміра, бацька Усяслава, і Усяслаў, сын яго, сеў на яго стале” (г.зн. заняў прастол. — М.Я.). Нягэжака падлічыць, што Усяслаў сапраўды споўніўся пяташчы гадоў ці было несама каля тагата.

І хоць ёсць сведчанне аб вайднічым жыцці, вядома, і іншае: з першых крокаў на чале княства ён пачаў будаваць і духоўным жыццём людзей. Меркаваць так можна, на жаль, не паводле летапісцаў, якія аб гэтым маўчаць, а зяртаючыся да дакументаў пазнейшага часу, у якіх гаворыцца аб сувязях полацкай зямлі з суседнімі княствамі. Слава пра Полацк пайшла далёка, за моры-акіны, калі Усяслаў пабудаваў Сафійскі сабор. Палацкі пераказ даў талісmana, бо толькі дзе ў Кіеве і Ноўгарадзе. Дарчы, візантыйскія майстры, завяршыўшы работу ў Ноўгарадзе, прыехалі ў Полацк. Пастараліся і мастакі, аздобіўшы сцены цудоўнымі фрэскамі. Пабудаваў Сафійскага сабора Усяслаў Брачыславіч не толькі даказаў, што Полацк на роўных з Кіевам і Ноўгарадам. Дбаў новы князь і пра пашырэнне культуры, асветніцтва, а гэтыя заданні на той час пасляхаваліся перадаваць.

Спаўтак, паколькі дзейніча дамоўленасць аб міры, да якой прыйшлі кіеўскі князь Ізяслаў і полацкі Брачыслаў, Усяслаў прытрымліваўся яго. Калі паліўнем зямля кіеўскага княства пачалі пагражаць стэпавыя каўчунскі торкі, ён адгукнуўся на прапанову Ізяслававіча дзейнічаць сумесна. Праўда, на тое магла быць і іншая, больш практычная прычына.

На думку М.Ермаловіча, Усяслаў, які даў аб умацаванні і пашырэнні граніч свайго княства, разлічваў, што Ізяслававіч, у сваю чаргу, пасля смерці смаленскага князя Ігара, дапаможа яму авалодаць гарадамі Компося і Оршай. Магчыма, хоць у крыніцах такіх звестак няма.

Торкаў разграмілі лёгка. Па сутнасці, і бою не было. Убываўшы пера сабой вялікае войска, яны разбіліся. З гэтай моманту і пачалася будава бітва, працягнуўшыся ўвесь дзень, і ўрэшце перамагла Ізяслававіч.

Ніхто не перамог у бітве — ні Ізяслававіч, ні Усяслаў. Пацннуўшы горка трупы, праціўнікі вырашылі раздзяліцца. Усяслаў вяртаўся ў Полацк, а Ізяслававіч сціў Ізяслававіча спяшаўся ў бок Смаленска і спыніўся недалёка ад Оршы, 10 ліпеня таго ж года Ізяслававіч напавалаў ад хітрыкаў, ішоў

насперак сумненню, мяркуючы, што на першым плане павінны заставаліся інтарэсы княства. Распачаўся ў такіх выпадках звычайна больш даверлівы.

Усяслаў даўно збіраўся выбіць з Новагарадка кіеўскую дружыну, якая была для яго, як тое бязьмя на воку. Праўда, хоць князь інакш быў быў і не выступалі супраць Полацкага княства, але і спакійна жыць не давалі. Пры лобным зручым для іх выпадку можна было чакаць нападу. Усяслаў не спяшаўся, дак не шчыну. На дапамогу псканічанам паспешаў ноўгарадскі князь Мсціслаў. Пакінуў Усяслаў абарону ў спакое і вайком кіннуўся на новага ворага. Бітва, што адбылася на рацэ Чарэсе, не прынесла наўгарадцам поспеху. Сам Мсціслаў, праўда, з часткай войу уратаваўся, уцеў у Кіеў. Астатнія — хто загінуў, а хто трапіў у палон.

Не да Пскова цяпер было Усяславу, пра Мсціслава ўсё забыў не мог. Наступным голам узяць рацэ заўмучыў аб будучай дзейнасці. Рана далучаліся яны і да вайсковых спраў. Да і летпіс павяярдае, што менавіта ў гэты час Усяслаў узначаліў княства: “У той жа год (мешча на ўзвзе 1044. — М.Я.) памёр Брачыслаў, сын Ізяслава, унук Уладзіміра, бацька Усяслава, і Усяслаў, сын яго, сеў на яго стале” (г.зн. заняў прастол. — М.Я.). Нягэжака падлічыць, што Усяслаў сапраўды споўніўся пяташчы гадоў ці было несама каля тагата.

І хоць ёсць сведчанне аб вайднічым жыцці, вядома, і іншае: з першых крокаў на чале княства ён пачаў будаваць і духоўным жыццём людзей. Меркаваць так можна, на жаль, не паводле летапісцаў, якія аб гэтым маўчаць, а зяртаючыся да дакументаў пазнейшага часу, у якіх гаворыцца аб сувязях полацкай зямлі з суседнімі княствамі. Слава пра Полацк пайшла далёка, за моры-акіны, калі Усяслаў пабудаваў Сафійскі сабор. Палацкі пераказ даў талісmana, бо толькі дзе ў Кіеве і Ноўгарадзе. Дарчы, візантыйскія майстры, завяршыўшы работу ў Ноўгарадзе, прыехалі ў Полацк. Пастараліся і мастакі, аздобіўшы сцены цудоўнымі фрэскамі. Пабудаваў Сафійскага сабора Усяслаў Брачыславіч не толькі даказаў, што Полацк на роўных з Кіевам і Ноўгарадам. Дбаў новы князь і пра пашырэнне культуры, асветніцтва, а гэтыя заданні на той час пасляхаваліся перадаваць.

Спаўтак, паколькі дзейніча дамоўленасць аб міры, да якой прыйшлі кіеўскі князь Ізяслаў і полацкі Брачыслаў, Усяслаў прытрымліваўся яго. Калі паліўнем зямля кіеўскага княства пачалі пагражаць стэпавыя каўчунскі торкі, ён адгукнуўся на прапанову Ізяслававіча дзейнічаць сумесна. Праўда, на тое магла быць і іншая, больш практычная прычына.

На думку М.Ермаловіча, Усяслаў, які даў аб умацаванні і пашырэнні граніч свайго княства, разлічваў, што Ізяслававіч, у сваю чаргу, пасля смерці смаленскага князя Ігара, дапаможа яму авалодаць гарадамі Компося і Оршай. Магчыма, хоць у крыніцах такіх звестак няма.

Торкаў разграмілі лёгка. Па сутнасці, і бою не было. Убываўшы пера сабой вялікае войска, яны разбіліся. З гэтай моманту і пачалася будава бітва, працягнуўшыся ўвесь дзень, і ўрэшце перамагла Ізяслававіч.

Ніхто не перамог у бітве — ні Ізяслававіч, ні Усяслаў. Пацннуўшы горка трупы, праціўнікі вырашылі раздзяліцца. Усяслаў вяртаўся ў Полацк, а Ізяслававіч сціў Ізяслававіча спяшаўся ў бок Смаленска і спыніўся недалёка ад Оршы, 10 ліпеня таго ж года Ізяслававіч напавалаў ад хітрыкаў, ішоў

прапанаваў Усяславу правесці перамовы. Той згадзіўся. З двума маладзёнымі сынамі пераправіўся на лодцы пераз Дняпр на другі бераг. Аб неабеспечнасці думай, Ізяслававіч чакаваў перад гэтым “крыж святы Усяслаў” і казали: “Прыйдзі да нас, не ўчынім табе нічога злага”. Пераступіў праз “крыжакалавана” — лывалася клятва-адступніцтвам, на што сумленныя людзі ніколі не ішлі. Даверліва і падавала Ізяслававіч. Яго тут жа схвалілі, звявалі, а праз некалькі час павезлі з сынаў у Кіеў і ўсіх трох пасадзіў у турму-пору. У Полацку ж стаў княжыць Мсціслаў, якому Усяслаў даў на рацэ Чарэсе.

У палоне Усяслаў знаходзіўся 14 месяцаў і 5 дзён, пакуль яго не вызвалілі паўстаўшым кіяўляне. А далей, як сведчыць “Аповесць мінулых гадоў”, “Усяслаў... сеў у Кіеве. Гэтым Бог паказаў сілу крыжа, таму што Ізяслаў пашаў крыж, а пашаў пашаў яго (Усяслава. — М.Я.). з-за гэтага і паслаў Бог паганых, а Усяслава ж яўна выратаваў святы крыж, бо ў дзень Узяцця Ізяслаў, уздыхнуўшы, сказаў: “О, святы крыж! Я веруў у цябе, таму ты і вызваліў мяне з гэтай ямы”.

Аднак у Кіеве Усяслаў правіў нядоўга. Праз сем месяцаў Ізяслаў аб’явіў са сваім стрыечным братам польскім карадём Баляславам Харобрым. Усяслаў пайшоў на насустрач, але калі Белград ноччу чакаў павярнуў у бок Полацка. Наконт таго ж павадзіў існуе некалькі версій. Першая: разумеў, што агудны мовы з кіеўскімі баярамі не знаходзілі. Паводле другой, баяўся, што ў выніку наўдчы зноў апынецца ў палоне.

Ізяслаў дагнаў яго ў Полацку. Давялося ўцякаць да фініскага племені Волзі, акуль, паводле некаторых меркаванняў, паходзіў яго маці. Полацкай вайны Мсціслаў, а пасля яго смерці яго брат Святлопол. Зноў полацкі прастол Усяслаў заняў толькі ў 1071 годзе. Праз год яму давялося сутыкнуцца з Уладзімірам Мсціславічам. Разарушыў полацкую зямлю, той не крануў сам Полацк.

З сілай Усяслава ўжо не маглі не лічыцца, які і не маглі не прызнаваць яго ўладу. Даніну яму плацілі нават продкі сучасных латышоў. За гонар падарожжа з полацкім князем паліўны візантыйскі імператар, узяўшы ў жонкі яго дачку. З усіх канішоў спяшаўся ў горад купцы. Іх прываблівалі гасцінасць тутэйшых людзей, іх заманасць, магчыма, набыць даўняе тавары. І сам князь, ахвотна сустракаўся з ганіларамі. Прасіў прывозіць і кнігі.

Кіраванне ў княстве, кажуць сучаснымі словамі, абывалася дэмакратычна. Усяслаў стаў на чале вольна, але ваяваў ці не ваяваў — вырашала веча. Яно магло запытацца, чаму князь праіграў бітву. Шкавалася, якой канай атрыма на перамогу. Веча паспала па-самоусты ў іншыя краіны, вырашала шмат якіх пытанні павсядзёнага жыцця.

Папасталі Усяслававы сыны: Барыс-Ратнапол, Глеб, Давыд, Раман, Раслапол і Святлапол. Бацька вярнуўся з вайны адважнымі вайнамі, адданымі сынамі Бацькаўчыны.

На жаль, аб апошніх гадах Брачыслававіча вядома не шмат. Занатаваны толькі выпадкаў, што адбыўся ў 1092 годзе: “Уначы на гароднік вліцх чужыя нбы статкі людзей, тутат, іржанне, конскае. Гэта гоисала па гародзе д’явольскага сіла”. Нібыта помесцілі палачанаў “наўсе” — душы таленьныя, забітыя. Гэтыя загадкавыя помесцікі паказаны на адной з мініячур Радзівіўскага летапісца. Магчыма, пачалася нейкая эпідэмія. А можа, канкрэтны факту надалі міфічную афарбоўку праціўнікі Усяслава, каб паказаць, што ён звязаны з д’явольскай сілай.

Паколькі асоба Усяслава Брачыслававіча была ва ўсіх на слыху, пра яго ведалі далёка за межамі Полацка. Летапісцы называў далёка зафіксавалі яго смерць: “Памёр Усяслаў, князь полацкі, месця красавіца ў 14-ы дзень, у дзевяці гадзін дня, у сераду 1101 года”.

Бацька мела на прастолу зноў Барыс-Ратнапол. Працягвалася жыццё княства, а праз пры Усяславе Чара

